

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Der er en del af det fremsatte forslag, som SF kan tilslutte sig, og så er der en del, som vi er meget, meget kritiske over for.

Det, vi kan tilslutte os, er tilføjjelsen i § 13, altså der, hvor det tilføjes, at de midler, der kommer ind som strafafgift, tillige kan anvendes til at finansiere udgifter til fremme af energieffektive teknologier. De kan altså nu både anvendes til energibesparelser og til at fremme energieffektive teknologier.

Det er jo en lovliggørelse, kan man sige, af den aftale, vi lavede i foråret, hvor vi udvidede formålet og blev enige om, at der var en bestemt ramme afsat til energieffektive teknologier, og at de penge, ca. 50 mio. kr. om året, skulle søges frembragt via strafafgiften. Sagt med andre ord: Enten kan de komme ind den vej her, eller også må ministeren finde dem et andet sted.

Som det ser ud nu, ser det ud til, at der i hvert tilfælde for 2003 kommer flere penge i kassen, og der er det os meget magtpåliggende, at en meget stor del af de midler også bruges til det, der er fastsat i loven, nemlig energibesparelser. Det er et område, som vi synes er blevet forsømt i den senere tid. Og det er ikke mindst blevet forsømt, efter at regeringen fandt på at sætte en imaginær grænse på 120 kr. pr. ton CO₂ som det, der ligesom er målstregen for, hvilke projekter man går ind i.

Så til resten af forslaget: Vi synes, det er brandhamrende ærgerligt, at regeringen ikke har holdt fast ved den enighed, der ellers har været tilbage fra 1999, hvor det blev aftalt, at der skulle være et nationalt kvoteloft, og at dette skulle sænkes med 1 mio. t CO₂ om året, altså startende på 23 mio. t i 2000 faldende til 22 mio. t, 21 mio. t og 20 mio. t, og så skulle det faktisk have været 19 mio. t i 2004.

Vi synes, det er rigtig ærgerligt, for der ligger en fantastisk god dynamisk effekt i det her, fordi det lægger et pres, ikke et groft pres, men et venligt pres, på elproducenterne for at holde deres CO₂-udslip nede. Allerede da loven blev sendt i høring, reagerede vi over for ministeren og sagde, at vi var meget uenige i, at man ikke sænkede det her loft for 2004.

Vi foreslog i den anledning, hvis ministeren nu mente, at dette var totalt uspiseligt af ideologiske grunde, at han så i stedet for hævdede strafafgiften for på den måde at lave – for at bruge lovsproget her – »en kontinuerlig overgang« til EF-direktivets regler, som starter med, hvis det træder i kraft pr. 1. januar 2005, en strafafgift på

40 euro pr. t. Det svarer til lige knap 300 kr., så man kunne jo sådan set have taget halvdelen af det, så man på den måde vænnede elproducenterne til, at strafafgiften gradvis blev større.

Det har ministeren desværre ikke vist sig interesseret i at imødekomme.

Kl. 16.20

Vi har ud over det et ønske om at gå væk fra den måde, man har fordelt kvoter på hidtil, altså sådan som det blev aftalt i sin tid i 1999, nemlig som historiske kvoter. Det er en udynamisk mekanisme at anvende, fordi de, der udleder mest CO₂, også får den største kvote, og de, der udleder mindst, får den mindste kvote. Det er lidt ligesom det, man på arbejdspladser kender som salamitaktikken, altså at de, der har været dygtige og energiske og gjort en særlig indsats, ikke får nogen belønning for det, de får den samme procentvise beskæring som alle andre.

Vi har derfor i det forslag, som først kommer til behandling senere, B 23, foreslået en anden måde at fordele kvoter på. Det håber vi selvfølgelig at regeringspartierne vil være lydøre over for og drøfte og allerede begynde at eksperimentere med på nuværende tidspunkt.

Der er jo ingen tvivl om, at EU's kvotedirektiv gør det lovligt. Set med vores øjne er det også en virkelig god idé at gøre det, fordi vi jo historisk set har konstateret, at det giver en god, positiv miljøeffekt. Det giver også en god udviklingseffekt i den del af industrien, der beskæftiger sig med energieffektive teknologier og med vedvarende energi. Det synes jeg sådan set regeringen burde være interesseret i, og nu er den vel efterhånden også kommet sig lidt over traumet med den tidligere regering, så den kan være lidt mere åben på det her område. Det håber vi i hvert fald på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Det kan næppe komme bag på mange, at Det Radikale Venstre er positivt over for hele CO₂-kvote-tanken. Det har vi været alle dage, det vil vi fortsat være.

Vi er selvfølgelig også meget positive over for at benytte det overskud, der kommer fra afgifterne, til både vedvarende energi og, som fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, også meget gerne til energibesparelser, hvor vi også føler, at vi er ved at sakke bagud i forhold til den indsats, vi har gjort tidligere.